

Къмъ Читатели-те !

Нито едно животно, въ първи-те дни на рождение-то си, бива така слабо и безъ защита както човека. И само-то пиленце даже, щомъ като са роди, наченва само да търси храна за свое-то живение. Съ човека обаче не е така : трябва време и много години да са изминатъ догде да познае той самъ съществени-те нужди на живота си и да искарва самъ потреби-те за бжджще-то си поминование.

Ако човекъ би са раждалъ големъ и силенъ, то тая му големина и сила щяхъ да бжджтъ за него безполезни до тогава, догде са научи да искарва полза отъ техно-то употребление ; тая му пакъ големина и сила докарала му бежж още и голема вреда, защото те ставатъ причина да му не дава отъ вжнъ другъ помощъ-та си ; а оставенъ така человекъ безъ никаква помощъ и грижа, умрелъ би въ крайна бедность, безъ да научи и издири причини-те, които сж предизвикали така скоро негово-то свжршване. Тежко и мжчно ся чини на ония, които ся взели на себе грижа-та да пазжтъ малко-то детенце, и всякога почти ся джрлжтъ противъ неговиятъ плачъ, но ако да ся нераждаше детенце, то споредъ гореказано-то, немаше да стане человекъ, отъ това излиза, че свжршено са би изгубилъ человеческий родъ отъ лице-то на земя-та.

Ние като са раждаме слаби, безъпомощни и слабоумни, нуждаемъ са отъ сила, помощъ и разсжждане. Всичко това ни е не необходимо за когато порастемъ, а нужда-та, отъ която сме лишени неколко години на редъ отъ само-то рождение, добавя ни са чрезъ *вжспитание-то*.

Три сж главни-те извори, чрезъ които ни са дава вжспитание-то : природа-та, човеци-те и околнн-те ни предмети. Вжтрешно-то разсжждане на наши-те способности и чувства е вжспитание *природно* ; употребление-то на което ни

НАРОДЕН МУЗЕЙ В. ГЪРНОВО